

Hellen Rinell
621 Nakano-Che
Yashiro
HIMEJI CITY
Japan.

Göteborg den 6 juni 1956.

N:o 15.

Käraste lilla Hella!

Jag får visst ta till ett sånt här papper den här gången, då jag har minst ett par brev att besvara. Först då Oscars brev av den 29/4, för vilket jag tackar. Då jag nu skulle erkänna det upptäckte jag att jag glömt av det uppdrag du gav mej i marginalen på detta brev. Jag har alltså inte förr än nu skickat pengarna till Farmer. Just nu har jag skrivit ut en anvisning på postgiro på 75:- kronor. Samtidigt har jag lovat henne brav om några dar. F ö r l å t ! Så ska du ha tack för brev av den 13/5 och 23/5. Båda har nr 18 !

Då jag här om dan var ledig var jag ute och köpte 1 linneduk i guld och vitt, kan man väl säga. Ett modernt och vackert mönster av en svensk konstnärinna, vad hon nu hette. Den är 130x180 cm. Det fanns också 130x130 som kostade kr. 23 omkring. Den jag köpte kostade 35:30. Kniven hittade jag hos Ferd. Lundqvist och den kostade kr. 5:70. Duken köpte jag hos Almedals Helga har ingenting i den vägen, kanske någon liten sak. Det är hopplöst med henne. Man måste ha lite att välja på om man få tag i en vacker sak. Jag tror att detta blir bra. Men jag har inte skickat det än. Stella har varit ute på en 3 veckors resa med scoutledare i södra Europa men är nu hemkommen. Jag skall till henne i övermorrn och då skall hon hjälpa mej att skriva ut deklARATIONEN. Du menar väl inte att man ska skicka så pass dyrbara saker som småpaket? Nej, det gör jag inte.

Du tar för givet att jag skickade blommor till Elisabet. Jag var helt villrådig om hur jag skulle göra. Jag visste ju inte om Hedvig ordnade något. Jag gjorde ingenting. Men nu har jag skickat Elisabeth genom blomsterförmedlingen gula rosor - om dem nu hade sådana- för kr. 10:- incl. kostnaderna för förmedlingen. Jag skrev av annonsen till dej för jag tänkte att ni kanske ville satsa en peng för Japan-missionen till Edwards minne. Det skulle ha sett trevligt ut, tyckte jag. Och jag tror att Elisabet skulle uppskattat det också. Men nu har hon, som sagt, fått en liten blomma. Och det är henne väl unt. Jag skickade in en peng till Japan-missionen. Så då så, Så roligt att din hälsning till Edwards födelsedag stämde så överens med hans egen känsla. Jag menar den 91 psalmen.

Då det gäller Sven Svenssons bok, så har jag nog en känsla av att jag sett något om den. Men jag är inte säker. För ett par tre veckor sen eller kanske något mer tog jag alla mina V-P. för i år och gick till Helga med dem. Kan du tänka dej att människan in har Vecko-Posten!!! Av bara snålhet tydligen. Jag fick av en händelse veta det av flickorna. Man skäms ju. Men bara jag hinner gå till Sthlmagatan så skall jag se efter om Oscars artikel eller recension. - Flickorna hade brev från Dedo här om dan och då var Carey bättre eller bra. Så väl. Nej, du är nog inte nån sanndrömmare. Jag tror inte att det blir annat än ett slut i äktenskap. Ja, nu kommer jag inte längre i kväll. Jag är rätt trött när kvällen kommer. Och nu ska jag gå och lägga mej. Gonatt me dej! Det var så sant! I dag hade våran Annie fyllt 62 år om hon varit kvar hos oss.

Nu är det den 7 juni. Några rader ska jag tillägga. Kanske något från församlingen. Den 9 april begärde och beviljades Greta Olofsson utträde ur församlingen. Hon har gripits av Christian Sciences läror och hämtar sin uppbyggelse hos dem. Det är tragiskt. För någon tid sedan var jag hos henne, så jag visste om hennes nya inställning. Men inte förr än vid mötet fick jag reda på att hon begärt utträde. Hon sa till mej, då jag var hos henne: Du vet att jag har alltid varit en sökare. - Har du sökt utan att finna? - NU hade hon funnit. Jag sa på församlingsmötet att det var det smärtsammaste jag varit med om under hela min tid i församlingen. Detsamma sa jag till Greta följande dag; då jag uppvaktade med en blomma från hennes gamla församling med tack för vad hon varit och betytt för oss och i synnerhet för den skara juniorer, som hon festrat och lett och haft omsorg om. Många av dem tillhör den församling hon nu lämnat. Det var Astrid Sahlin som föreslog detta och jag gick gärna till min gamla vän. Tänk att de närvarande gick med på det.

Vid ovannämnda församlingsmöte förelåg ett förslag från diakonerna att av alla insamlingar som företages, vilka inte gå direkt till församlingsskassan, skulle 20 % och högst 50:- kr.

dragas av och tillfalla församlingskassan. Tänk dej de! Alla insamlingar. Det var ett 2½ timma långt möte och ärendet kom på slutet, då kanske ett 15-tal eller så var kvar. Vi fick till ett bordläggningsförslag. Och nästa församlingmöte som var den 7 juni var min första arbetsdag i Fässberg efter det att jag de 2 föregående dagarna varit sjuk på grund av en maghistoria. Så jag tyckte faktiskt att jag inte orkade gå. Astrid Sahlin hade föreslagit att vi skulle ta sådana insamlingar fall för fall och inte besluta en gång för alla. Nå då! Nic Karlsson lovade att efter ett sånt här beslut skulle ju inte Kvinnoförbundet att besvara Linnékyrkan med sina möten, kanske gällde det årshögtiderna. Jag vet inte. Man beslöt i enlighet med diakonernas förslag!!! Ögonakrök beslöt några av oss att aldrig härnäst lägga våra gåvor för alla dessa missionsändamål i församlingens kollektboxar. Första insamlingen var den "för missionen den 9 maj". Den gjordes följande söndag, då medlemmarna inte visste att den naggades på detta sätt, detta osympatiska sätt! Men inte ens de skarpa hjärnorna, som deltog i diskussionen, fick riktigt klart för sig vad som beslöts. Så diffust var det. Varför jag ringde till Wannberg och frågade om det gällde även denna stora insamling? Jo, det gjorde det nog. Varpå Ebba och Ludde och jag skickade in vårt bidrag till EM. Inga-Lisa Erikson, Judith Persson och Helga Johannesson har gjort likadant. Kanske blir det någon mer. Jag kunde visst ha satt igång en upplysningskampanj, men jag tyckte inte att jag ville det. Annars hade nog fler gått den vägen. Konsekvenserna av det här kan förslagställarna nog inte överblicka. Men dom får väl sitt tillfälle. Sven Lindahl sa vid det första mötet att det är ganska vanligt att församlingar gör så. Detta yttrande upprepades vid nästa möte. Och jag tänkte: Ack om jag fick tag i Rudén eller Swedberg, så skulle jag fråga dom. Det bar sig inte bättre än att Ruben ringde mej en kväll kl. 21 för att hälsa. Han var i stan med Statsutskottet eller några därifrån i något ärende. Och medan dom andra drack och rökte fram på kvällen tog han sig för att ringa några människor. Jag hade fått mitt tillfälle! Och jag frågade hur pass vanligt det var att församlingar behöll en del av för andra ändamål insamlade medel? Jag känner inte något sådant fall, sa Ruben, som reser land och rike över. Annandag pingst var jag i Smyrna och hörde Rudén, som predikade där på förm. Han var kallad till deras missionskonferens tillsammans med Arvid Stenström från Missionsförbundet, Sam. Nyström från Pingströrelsen, Almqvist från S.A.M. och jag tror att det var Stig Abrahamsson från Helgelseförbundet. Men dom hade bara en talare vid varje möte, så vitt jag förstod. R. tog pingstvännerna med storn. Men där var nog inte mer än halvbesatt, vilket pastor Gustafsson beklagade. Du vet att dom kristna bilarna hör hemma där. Och vännerna var väl på pingstutflykt! På kvällen kl. 19 var R. och Kerstin och de två mellersta flickorna hos oss. Kerstin sjöng solo och duetter med Wannberg och R. talade om Ryssland och Estland och Emilie B. Det var andra grejor än det Svärd presterade. Korkkaffe drack Aina och Olle och jag hos Wannbergs med Rudéns. Annars borde dom följt med oss hem. På kvällen var jag med dom hos Aina och John Ericson. Barna var hos mej över pingsten. När vi vid 11-12-tiden gick från E:s på kvällen fick jag tillfälle att fråga Rudén vad han visste om den aktuella saken. Han blev paff och närmast arg. Det kommer aldrig att gå för dom. Det blir deras olycka. Om sådant förekommer så måste det vara mycket sällsynt. För en tid sedan beslöts om kallande av talare till församlingens 60-års högtid, som skall firas i dec. d. å. Diakonerna föreslog Erik Rudén. Men kåren tycks inte ha varit enig. Ty Sven Lindahl föreslog att vid ett sånt tillfälle skulle vi naturligtvis kalla församlingens förutvarande pastorer. Alltså Thuren och Ingesson. Vi yrkade ju bifall till diak. förslag och menade att de nya förslagsställarna - Sven stöddes av bror Ivar - inte räknat med alla tillgängliga f. d. pastorer. Dom kunde ju fått ta med Karl Anton Forzelius! Men de ville dom. De ville dom inte men segrade naturligtvis vid omröstningen. Oppositionen inom kåren bevakade alltså sina intressen, men från dom andra varken hördes eller syntes någon. För 2½ år sen fyllde kyrkan 50 år och då var både Th. och I. här. Sedan hade vi I här i 14 dar för 1½ år sen, det var visst böneveckorna f. å. Och man kan nog tycka att det var 14 dar för mycket. Men det sägs att ungdomarna tycker om I. Jag vet inte. Apropå kollekt! Så togs det en torsdagskväll upp kollekt till västsvenska predikanternas resefördelningskassa. Allt enligt församlingsbeslut. Den hade stigit till mellan 19 & 20 kr. Hermansson drog av vad han skulle trodde han. Men kom sedan under fund med att han dragit bara 10 % !!! Och beloppet var redan bokfört, då han upptäckte sitt misstag. Då erbjöd han sig att lägga till så pass mycket att nettot stämde med det som var infört i liggaren. Dom hade ett väldigt snickeri med att få tag i bruttobeloppet. Och då var ändå Georg Sahlin med som är sifferkarl. Så småningom gick det väl i alla fall.

Här sitter jag och berättar om församlingens interna saker. Och ingen av er är ju medlem i denna underliga församling!!! Men jag vill inte att ni skall prata om eller skriva om det, så att det på något sätt kommer tillbaka till detta land den vägen! Är det uppfattat? Här en roligare sak. Jag har inte tid att läsa igenom mina brev och vet inte om jag nämnt för dej att körkböckerna har bestämt sej för att jag är född den 22/8. Jag upptäckte det för några år sen, då jag av någon anledning tog ut åldersbetyg. Och jag frågade om det fanns utsikter att få det ändrat. Det är väldigt omständigt och inte alls lätt. Förra sommaren var Bertil Rylander med familj hos mej. Jag berättade det för honom och han rådde mej att gå till den församling där jag är född och be att få se födelseattesten. Jag gjorde det och där stod den 22/8. Så berättade jag historien för Femi Freij en gång. Hon har ju i många år suttit på pastorsexp. i Mölndal. Hon sa att jag kunde försöka via Hälsovårdsnämnden men om dom hade kvar papperen från 1889. Jag gjorde det. Det var ju tur att jag "kom ihåg" vad barnmorskan hette, för det frågade dom efter. Jag tror att hon hette Berlin sa jag. Efter en ny påstötning fick jag besked om att Sofia Augusta Berlins barnmorskebok för 1889 har nr 60 och om jag vände mej till Landsarkivet och frågade efter den, så skulle jag nog få klarhet. Ringde så till arkivet. Och på en liten stund hade dom tagit fram barnmorskans bok och fann att jag var född den 22/7 1889. Seger! Att jag satte igång så här berodde på att jag fick från Pensionsnämnden papper för ansökan om ålders- eller folkpension. Och du förstår att om jag inte fått klarhet medelst ett bevis från Landsarkivet, vilket jag fick lösa ut med kr. 3:-, att jag hade rätt beträffande min födelsedag, så hade jag förlorat en månads pension, som väl är mellan 150:- och 200:- kronor. Jag vet inte riktigt hur mycket. Du förstår att jag blev glad och mallig. Inte bara för pengarna, som ju är bra att ha, utan för att man kan få rättelse i en sån här sak. Det är ganska tjusigt! Och det är verkligen förnämligt att dom nästan på ögonblicket kan ta fram dessa 67 år gamla papper.

Minns du Elsa Halls syster Edit? Kanske inte. Jag hade för ett par tre veckor sen ett brev från Elsa, vari hon berättar att Edit ligger på Karolinska i Stockholm. Hon har ~~hunnarxxxx~~ kräfta. Elsa hade varit där uppe under pingsten. Och hon blev alldeles förskräckt. Hade inte anat att hon var så sjuk. Dom hade tagit bort båda äggstockarna. Men hon hade hemska smärter. Så en stor operation till. Båda binjurarna skattade då åt kniven. Efter det skulle smärterna lindras, kanske t. o. m. upphöra. Men inget sådant hände. 2 ryggekotor är trasiga. Så skulle dom försöka göra en gipskorssett till henne. Men hon orkade inte stå medan dom ordnade för en sådan utan svimmade, varför också detta fick ställas på framtiden. Om hon nu har någon framtid. Dom hade sagt på sjukhuset att hon kunde leva högst ett år. Elsa bad mej att jag skulle be till Gud att hon fick dö snart. Jag vet inte hur pass bekant varken Elsa eller Edit är med Gud nu. Jag vet inte om Edit tillhör någon församling. Men jag vet att hon för några år sen var mycket intresserad av stadsmissionen. Så jag hoppas att hon har förbindelse med Gud. Elsa bad mej skriva till Edit. Det är inte så lätt, då man knappast har träffats på kanske bertåt 30 år. Men jag försökte i alla fall här om dan med ett litet brev till henne. Stackars Edit!

Det har i alla fall blivit den 10 juni. Kl. är 6.45. Jag har varit uppe 1 timma. Solen flödar in över Lemansgatan 10 och på många andra ställen. Den dag Elizabeth II av England för första gången satte sina fötter på svensk mark kom den verkliga sommaren över oss. I ett nu fick vi högsommar, vilken vi faktiskt väntat på länge. Jag ser att det blåser rätt bra i dag. Men du skulle se syrénstaden nu i sin prydno! O, vad här är vackert. Syrénerna brukar väl nästan vara gångna så här dags annars. Men nu ha vi dom. I dag skall jag fara till Stenared och hälsa på mina systrar och deras syster Helga.

Inga-Lisa blev sjuk natten till i går och i går em. hade hon en temperatur på 39 gr. Det är troligt en sån där sak som jag hade för en tid sedan. Hoppas den snart går över. Innan jag går till tåget skall jag gå in och se till henne.

Du vet väl att Viktor Bergvall skall fara till Kongo den 7 juli. Det skall bli intressant att höra hans berättelse vid återkomsten. Han flyger ner. Jag undrar nog om det skall gå så bra. Han har ett blodtryck på omkring 230. Men annars är han nog frisk. Det är väl inte så lätt för honom att "båta" då han inte kan något främmande språk. Annars vore det förstas klokare. Jag minns från vår gemensamma ungdom att Gösta Kuhlin, Viktor Bergvall, Eric Beckman och någon mer läste engelska. Men B. har nog inte odlat sin engelska sedan. Hem får han väl sällskap med Bodins antar jag.

Ja, nu får det väl vara slut på det här. Jag var i går middag på posten med paketet till er dina amerikanska vänner. Men dom började sommartid just i går. Jag slank inom dörren precis kl. 15. Men jag kunde inte med att komma med mitt paket, då det var mycket folk före mej

De tiotusende hälsningar ätte